

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบัน ปัญหาเรื่องเพศได้กลายมาเป็นปัญหาใหญ่ของสังคมไทย เนื่องจากปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่เหมาะสมได้ระบาดไปทั่วทุกซอกทุกมุมของสังคมไทย และลุกลามเข้าไปในเด็กหญิง ชาย วัยรุ่น ครอบครัว จนกระทั่งกลายเป็น “เสพติดเช็กส์” พฤติกรรมไม่ต่างกับการติดยาเสพติดและนับวันยิ่งทวีความรุนแรงขึ้น พร้อมกับค่านิยมทางเพศที่ต้องการความแปลกใหม่ ตื่นเต้นและเร้าใจ (www.manager.co.th)

ปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาเรื่องเพศ คือ การรับเอาวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามา ทำให้รูปแบบการดำเนินชีวิตของวัยรุ่นไทยเปลี่ยนแปลงไปมาก เช่น การนิยมใส่สายเดี่ยว นุ่งมินิสเกิร์ต การนิยมรับประทานอาหารฟาสต์ฟู้ด รวมถึงการยอมรับเอาค่านิยมด้านพฤติกรรมทางเพศ เช่น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส การจับมือถือแขนแสดงความรักที่ถือเป็นเรื่องปกติ (อ้างถึงในดวงฤทัย พงศ์ไพฑูริย์, 2544:2) จากผลสำรวจสวนดุสิตโพล (www.dusitpoil.dusit.ac.th) หัวข้อ “ทำไมนักเรียน นักศึกษาไทยจึงไม่รักษานวลสงวนตัว” พบว่า 95.68% ของผู้เข้าเสวนาที่เป็นวัยรุ่นได้เห็นการแสดงการกอดจูบของนักเรียน นักศึกษา ไม่ว่าจะเป็นที่สาธารณะ ห้างสรรพสินค้า โรงภาพยนตร์ หรือในโรงเรียน โดย 70% เห็นว่าเป็นเรื่องส่วนบุคคลและเป็นเรื่องปกติที่จะจับมือหรือนั่งชกกันบนรถเมล์ ประเด็นเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนหรือการเสียตัวให้แฟนหรือคนรักเป็นเรื่องที่สามารถทำได้หรือไม่ พบว่า มีความคิดเห็นจำนวน 51.32% คิดว่าทำได้ ผลสำรวจเหล่านี้ชี้ให้เห็นถึงวิกฤติทางวัฒนธรรม และค่านิยมของเยาวชน และวัยรุ่นที่มองเรื่องพฤติกรรมทางเพศเป็นเรื่องปัจเจกบุคคล แต่มิได้ตระหนักถึงปัญหาที่จะตามมา เช่น การตั้งครภร์เมื่อไม่พร้อมนำไปสู่การทำแท้ง หรือคลอดแล้วทอดทิ้งเด็ก การติดโรคทางเพศสัมพันธ์ เช่น โรคเอดส์ และแม้ว่าสังคมไทยจะเปิดรับเรื่องเพศมากขึ้น แต่โดยรวมยังคงเห็นว่า พฤติกรรมดังกล่าวควรแสดงออกในที่ลับตาเท่านั้น

นอกจากนี้การไหลบ่าของข้อมูลข่าวสารในยุคโลกาภิวัตน์ ผ่านทางเทคโนโลยีการสื่อสารที่ทันสมัย เช่น อินเทอร์เน็ตที่ให้อิสระกับผู้ใช้ในด้านสถานที่ (Space) และเวลา (Time) โดยไม่จำกัดเนื้อหาที่ผู้ใช้ต้องการจะรู้ และเนื้อหาบนอินเทอร์เน็ตจะมีการปรับเปลี่ยนเนื้อหาให้ทันสมัยอยู่

ตลอดเวลา ด้วยเหตุนี้เยาวชนจึงมีแนวโน้มที่จะใช้อินเทอร์เน็ตมากขึ้นตลอดเวลา(ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ(nectec) ปี 2542-2546, (อ้างถึงในทวีศักดิ์ กอนันต์กุล และคณะ, 2547:7) ซึ่งหมายถึงวัยรุ่นจะมีโอกาสที่จะเข้าถึงข้อมูลข่าวสารมากมาย รวมถึงข้อมูลเรื่องเพศด้วย โดยเว็บไซต์เรื่องเพศที่ปรากฏอยู่ในอินเทอร์เน็ตนั้นมีหลากหลาย เช่น www.pooyingnaka.com เป็นเว็บไซต์ที่ให้ข้อมูลความรู้ต่างๆไป ตามความสนใจของเพศหญิง เช่น หัวข้อเช็क्स หัวข้อการทำงาน หัวข้อความสวยความงาม หรือ www.lesla.com เว็บไซต์ของกลุ่มหญิงรักหญิงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับรสนิยมทางเพศ การแสดงท่าที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ และเรื่องอื่นๆที่น่าสนใจสำหรับกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน นอกจากนี้ ยังมีเว็บไซต์ที่ให้ความรู้เรื่องเพศ เช่น www.eotoday.com/sexmustsay 2004.php ซึ่งเป็นเว็บไซต์ที่ให้ความรู้ ความเข้าใจและปรับทัศนคติเรื่องเพศแก่วัยรุ่นและผู้สนใจ และเว็บไซต์เรื่องเพศที่ปรากฏเยอะที่สุดในสื่ออินเทอร์เน็ตคือ เว็บไซต์เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ ซึ่งมีทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศและมีหลากหลายลักษณะ เช่น www.thaisstory.com (thaisexstory เก้า) เป็นเว็บไซต์เรื่องเพศสัมพันธ์ที่ให้สมาชิกเขียนเล่าจินตนาการหรือแลกเปลี่ยนการทางเพศให้กันและกันอ่าน

เว็บไซต์ทุกเว็บ นอกจากการให้บริการด้านข้อมูลแล้ว ยังมีการให้บริการเสริมทางด้านการสื่อสารอีกด้วย เช่น กระดานสนทนา (Webboard) ที่มีวัตถุประสงค์ให้ผู้เข้ามาใช้เว็บไซต์พิมพ์ข้อความที่เป็นคำถาม ความคิดเห็น หรือบทความ ซึ่งทั้งหมดนี้จะเรียกว่ากระทู้ ที่ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตต้องการจะสื่อมาโพสต์ไว้ที่กระดานสนทนา แล้วจะมีผู้เข้ามาตอบคำถาม หรือแสดงความคิดเห็นต่อกระทู้ของเรา เช่นเดียวกับห้องสนทนา (Chatroom) ซึ่งมีบริการเป็นบางเว็บไซต์ โดยกระดานสนทนา (Webboard) จะมีข้อแตกต่างจากห้องสนทนา (Chatroom) คือ การสนทนาของห้องสนทนาจะเป็นการสนทนาเหมือนการเผชิญหน้าจริง มีการโต้ตอบทันที แต่ข้อเสียของการสื่อสารทั้ง 2 วิธีนี้ คือ ทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสารสามารถปิดเพศ บุคลิกภาพ รสนิยมทางเพศ และตัวตนที่แท้จริง และสร้างอัตลักษณ์ซ้อนขึ้นมาได้ (กิตติ กัมภัย, 2542:131) ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้ก่อให้เกิดปัญหาที่ตามมาในสังคมอย่างมากมาย เช่น การล่อลวงไปข่มขืน ซึ่งเกิดขึ้นจากการพูดคุยกันถูกคอกทางห้องสนทนา (Chatroom) แล้วนัดไปเจอกันข้างนอก หรือการอาศัยกระดานสนทนา (Webboard) เป็นพื้นที่ในการขายบริการทางเพศ

ในทางกลับกัน เว็บไซต์ที่ให้ความรู้เรื่องเพศ เช่น www.eotoday.com/sexmustsay 2004.php และ www.teenpath.net ได้ใช้ข้อเสียของกระดานสนทนา (Webboard) ให้เป็นประโยชน์ โดยการเปิดพื้นที่ที่กระดานสนทนาให้วัยรุ่นสามารถเข้าไปสอบถาม หรือเล่าปัญหาเรื่อง

เพศของตนให้กับวิทยากรในเว็บไซท์ฟัง ซึ่งวิธีดังกล่าวทำให้ทราบถึงที่มาของปัญหาพฤติกรรมและค่านิยมทางเพศของวัยรุ่นได้ในระดับหนึ่ง เนื่องจากการสอบถามหรือบอกเล่าปัญหาของตนนั้น ผู้ถามหรือผู้เล่าไม่จำเป็นต้องเปิดเผยตัวตน ดังนั้นจึงไม่รู้สึกขัดเขินที่จะถามหรือระบายให้ฟัง และในขณะเดียวกัน วิทยากรเองก็เปิดเผยตัวตน พร้อมทั้งสถานะทางสังคมและมุมมองเรื่องเพศของตนให้ผู้ที่เข้ามาใช้เว็บไซท์ได้รู้จัก ซึ่งทำให้ผู้ที่เข้าใช้บริการเว็บไซท์รู้สึกได้ถึงความจริงใจของวิทยากรที่ต้องการเป็นผู้รับฟัง ให้คำปรึกษาเพียงอย่างเดียว ผู้เข้าใช้บริการเว็บส่วนใหญ่จึงรู้สึกไว้ใจ

นอกจากนี้ คณะผู้จัดทำเว็บไซท์ที่ให้ความรู้เรื่องเพศยังได้จัดกิจกรรมที่ทำให้เข้าถึงปัญหาทางเพศของวัยรุ่นได้มากขึ้น เช่น www.eotoday.com/sexmustsay 2004.php ได้จัดกิจกรรมค่ายดิจิทัล sex must say ซึ่งเป็นค่ายดิจิทัลครั้งแรกของเมืองไทย ที่มีการนำสื่อคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้ในการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษา โดยจุดมุ่งหมายของการจัดทำค่ายคือการสร้างความรู้ ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างเพศในมิติทางสังคมและวัฒนธรรม รวมถึงปัญหาเรื่องเพศมากขึ้น และยังมุ่งเน้นการเสริมสร้างทักษะในการจัดกิจกรรมเพื่อรณรงค์หรือเผยแพร่ความรู้ในสถานศึกษาให้แก่อาสาสมัครโครงการ เช่นเดียวกับทางกลุ่ม www.teenpath.net ได้จัดประชุมทางวิชาการ เรื่อง “เพศศึกษาเพื่อเยาวชน ครั้งที่ 1” ที่เปิดโอกาสให้เยาวชนและวัยรุ่นได้เข้ามามีส่วนร่วมและแสดงความคิดเห็นในการแก้ปัญหา และแสดงทัศนคติต่อกฎกระทรวงว่าด้วยความประพฤติของนักเรียน นักศึกษา พ.ศ. 2546 ที่ออกมาควบคุมความประพฤติและแก้ไขปัญหายาวชน และวัยรุ่นในปัจจุบัน ซึ่งจากการประชุมดังกล่าว ทำให้ทราบถึงแนวทางในการแก้ปัญหาจากวัยรุ่นซึ่งเป็นต้นเหตุของปัญหาจากข้อเสนอแนะ 9 ข้อ ดังนี้ (www.teenpath.net)

1. ทำโรงเรียนให้น่าอยู่ และสร้างการเรียนรู้ในสถานที่ที่เด็กหนีไปเที่ยว
2. สร้างทางเลือกในการทำกิจกรรมที่เร้าใจเยาวชน โดยให้เห็นทั้งผลดีและผลร้าย
3. ส่งเสริมความเข้าใจเรื่องสิทธิ และความรับผิดชอบแก่เยาวชน รวมทั้งสร้างจิตสำนึกให้ผู้ใหญ่ ไม่ละเมิดและซื้อบริการทางเพศจากเยาวชน
4. ขอให้ผู้ใหญ่เป็นแบบอย่างที่ดี
5. การลงโทษต้องควบคู่ไปกับการสร้างการเรียนรู้ และเยาวชนต้องได้รับการคุ้มครองสิทธิแม้ในพื้นที่ที่ถูกควบคุม

6. ส่งเสริมให้เยาวชนมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย

7. จัดการเรียนรู้แบบ “ค-ว-ย” ย่อมาจากการให้เยาวชนได้ “คิด-วิเคราะห์-แยกแยะ”

8. เมื่อให้การศึกษาแบบ ค-ว-ย แล้วต้องเชื่อมั่นว่าเยาวชนมีศักยภาพ และเคารพสิทธิให้สามารถใช้ชีวิตโดยไม่ถูกควบคุม

9. ควรส่งเสริมภาพลักษณ์เชิงบวก และเลิกสร้างภาพเยาวชนเป็นผู้ร้ายเพื่อขายข่าว

จากข้อเสนอแนะทั้ง 9 ข้อของเยาวชน จะเห็นได้ว่าการแก้ปัญหาเรื่องเพศของวัยรุ่นนั้น ต้องได้รับความร่วมมือจากหลายๆ ฝ่าย ไม่ว่าจะเป็น สถาบันครอบครัว สถาบันสื่อ และองค์กรภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น การให้ความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับเพศศึกษาผ่านทางเว็บไซต์เพศศึกษา จึงเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันอย่างหนึ่งให้กับวัยรุ่น เพื่อให้วัยรุ่นสามารถป้องกันตนเองจากความไม่เท่าทันเรื่องเพศที่จะก่อให้เกิดปัญหาทางสังคม เช่น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ปัญหาการทำแท้ง และการติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงเนื้อหาและรูปแบบที่ให้ความรู้เรื่องเพศแก่วัยรุ่น แนวทางในการสร้างองค์ความรู้เรื่องเพศสำหรับวัยรุ่น จากผู้ดูแลเว็บไซต์ ผู้ดูแลเนื้อหา และแนวทางการกำหนดนโยบายสาธารณะที่จะทำให้อินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งสร้างความรู้เรื่องเพศแห่งใหม่ให้แก่วัยรุ่นในอนาคต

ปัญหานำการวิจัย

1. เนื้อหาและรูปแบบเรื่องเพศแบบใดในเว็บไซต์SEX MUST SAY, TEENPATH และในกิจกรรมนอกเว็บไซต์ ที่สามารถทำหน้าที่เป็นภูมิคุ้มกันเรื่องเพศให้แก่วัยรุ่นได้
2. กระบวนการสร้างภูมิคุ้มกันเรื่องเพศแก่วัยรุ่นผ่านทางเว็บไซต์SEX MUST SAY และ TEENPATH เป็นอย่างไร
3. ควรมีการกำหนดนโยบายสาธารณะจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องอย่างไรบ้าง จึงจะทำให้อินเทอร์เน็ตสามารถเป็นกลไกสร้างความรู้และภูมิคุ้มกันเรื่องเพศให้แก่วัยรุ่นได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงเนื้อหาและรูปแบบเรื่องเพศในเว็บไซต์ SEX MUST SAY, TEENPATH และในกิจกรรมนอกเว็บไซต์ ที่สามารถทำหน้าที่เป็นภูมิคุ้มกันเรื่องเพศแก่วัยรุ่นได้
2. เพื่อศึกษาถึงกระบวนการสร้างภูมิคุ้มกันเรื่องเพศแก่วัยรุ่นผ่านทางเว็บไซต์ SEX MUST SAY และ TEENPATH
3. เพื่อศึกษาถึงมุมมองและแนวทางของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ในการกำหนดนโยบายสาธารณะที่จะทำให้อินเทอร์เน็ตสามารถเป็นกลไกสร้างความรู้และภูมิคุ้มกันเรื่องเพศให้แก่วัยรุ่น

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาคั้งนี้จะศึกษาเนื้อหาและรูปแบบเรื่องเพศในเว็บไซต์เพศศึกษา จำนวน 2 เว็บไซต์ คือ เว็บไซต์ SEX MUST SAY หรือ www.eotoday.com/sexmustsay 2004.php และเว็บไซต์ TEENPATH หรือ www.teenpath.net ที่นำเสนอในช่วงเดือนพฤศจิกายน 2547 ถึงมกราคม 2548 และศึกษาเนื้อหาและรูปแบบเรื่องเพศในกิจกรรมนอกเว็บไซต์ที่จัดขึ้นในปี 2547 ของ www.eotoday.com/sexmustsay 2004.php คือ ค่ายดิจิทัล SEX MUST SAY ประจำปี 2547 ในส่วนของ www.teenpath.net คือ ICTeen Camp - A Major Leader of Bangkok จากเอกสารที่มีข้อมูล นอกจากนี้จะศึกษากระบวนการสร้างภูมิคุ้มกันเรื่องเพศแก่วัยรุ่นผ่านทางเว็บไซต์SEX MUST SAY และ TEENPATH ของผู้ดูแลเว็บไซต์ และผู้ดูแลเนื้อหาของเว็บไซต์ และศึกษามุมมองและแนวทางของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายสาธารณะโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

วัยรุ่น

บุคคลชายและหญิงที่อยู่ในระยะหัวเลี้ยวหัวต่อระหว่างวัยเด็กและวัยผู้ใหญ่ โดยแบ่งช่วงอายุวัยรุ่นออกเป็น 3 ช่วง คือ

วัยรุ่นตอนต้น มีอายุตั้งแต่ 10 - 15 ปี

วัยรุ่นตอนกลาง มีอายุตั้งแต่ 16 - 19 ปี

วัยรุ่นตอนปลาย มีอายุตั้งแต่ 20 - 24 ปี
 โดยในงานวิจัยนี้ หมายถึง วัยรุ่นที่เข้ามาใช้เว็บไซต์ เข้าร่วมกิจกรรมนอกเว็บไซต์ ของ
www.teenpath.net และ www.eotoday.com/sexmustsay_2004.php

ภูมิคุ้มกันเรื่องเพศ

การมีความเข้าใจในเรื่องเพศอย่างถูกต้อง และนำไปปฏิบัติได้อย่างรับผิดชอบ ไม่สร้างผลกระทบให้แก่ตนเองและสังคม เป็นการสร้างกลไกปกป้องคุ้มครองที่มาจากความเข้มแข็งและความรับผิดชอบต่อภายในของคนคนนั้นเอง โดยจะเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันโดยการให้ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องเกี่ยวกับเพศศึกษา เพศสภาพ และเพศวิถีผ่านทาง www.teenpath.net และ www.eotoday.com/sexmustsay_2004.php.

เพศศึกษา

การให้ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องเกี่ยวกับลักษณะทางเพศสรีระ จิตวิทยาทางเพศ พฤติกรรมทางเพศและความสัมพันธ์ของเพศศึกษาในเชิงสังคมวัฒนธรรม โดยแบ่งเป็นเนื้อหาที่ประกอบกันเป็นความรู้ ได้แก่

1. ลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศ ได้แก่ เรื่องที่เกี่ยวกับสรีระวิทยาของร่างกายมนุษย์ เช่น อวัยวะและหน้าที่ของอวัยวะต่างๆ การปฏิสนธิ การตั้งครรภ์และการเปลี่ยนแปลงของร่างกายเมื่อเข้าสู่ช่วงวัยรุ่น เช่น การมีหนวดเครา ขนรักแร้ ประจำเดือน ร่างกายสูงขึ้น
2. ลักษณะทางสุขอนามัยของความรู้เรื่องเพศ ได้แก่ เรื่องที่เกี่ยวกับสุขภาพ อาการของโรคต่างๆ ข้อควรระวังรักษาและสุขอนามัย วิธีคุมกำเนิด
3. ลักษณะของจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศ ได้แก่ เรื่องที่เกี่ยวกับจิตใจและอารมณ์ เช่น ความเจริญเติบโตด้านจิตใจที่เกิดจากการเข้าสู่ช่วงวัยรุ่น แรงผลักดันทางเพศ การระบายอารมณ์ทางเพศ ทศนคติต่อเพศตรงข้าม ความรัก ความต้องการ หรือความรู้สึกทางเพศ
4. ลักษณะทางสังคมวิทยาและวัฒนธรรม ได้แก่ การมีเพศสภาพ และเพศวิถีที่เชื่อมโยงกับความสัมพันธ์ทางสังคม วัฒนธรรม

เพศสภาพ

ความเป็นเพศของชายหญิง และเพศที่สามที่ถูกประกอบสร้างขึ้นตามความเชื่อและค่านิยมของสังคม และวัฒนธรรม ไม่ใช่ตามสรีระหรือเพศทางชีววิทยา เช่น ค่านิยมว่าผู้หญิงมีสถานภาพเป็นเมียและแม่ และการตระหนักถึงบทบาท หน้าที่ และสิทธิของแต่ละเพศ เป็นต้น

เพศวิถี

การแสดงออกถึงพฤติกรรมทางเพศ และทัศนคติในเรื่องเพศของเพศชายและหญิงที่สอดคล้องกับสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งมีส่วนกำหนดกฎเกณฑ์ และเงื่อนไขทางกฎหมาย จริยธรรม และประเพณีปฏิบัติในเรื่องเพศ ให้แก่คนในสังคมนั้นๆ เช่น ค่านิยมเรื่องการรักษาวลสงวนตัวที่ใช้กำหนดเรื่องความเป็นเพศของผู้หญิง และค่านิยมเรื่องการมีประสบการณ์ทางเพศที่ใช้กำหนดเรื่องเพศของผู้ชาย เป็นต้น

เนื้อหาเรื่องเพศในเว็บไซต์และในกิจกรรมนอกเว็บไซต์

ข้อมูลเรื่องเพศที่เป็นประโยชน์ต่อการสร้างภูมิคุ้มกันเรื่องเพศแก่วัยรุ่น ที่ปรากฏในเว็บไซต์เพศศึกษา และในกิจกรรมนอกเว็บไซต์ ได้แก่ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเพศศึกษา ข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างทัศนคติที่ดีด้านเพศสภาพและเพศวิถีให้แก่วัยรุ่น

รูปแบบเรื่องเพศในเว็บไซต์และในกิจกรรมนอกเว็บไซต์

วิธีการนำเสนอข้อมูลเรื่องเพศในเว็บไซต์ และในกิจกรรมนอกเว็บไซต์ของเว็บไซต์เพศศึกษาทั้ง 2 เว็บไซต์ ได้แก่ บทความ กระดานสนทนา (webboard) การถามตอบ ข่าว และอื่นๆ เช่น Quiz เกมออนไลน์ ภาพยนตร์สั้น กิจกรรมเกมส์ และการบรรยาย การเสวนาให้ความรู้ในค่าย

กระดานสนทนา (webboard)

บริการหนึ่งในอินเทอร์เน็ตที่นิยมใช้ โดยผู้ส่งสารจะพิมพ์ข้อความที่ตนต้องการจะสื่อคือ กระทั่งถึงสมาชิกคนอื่นๆ โดยข้อความดังกล่าว อาจเป็นข้อความที่สอบถามความคิดเห็น ขอคำปรึกษา หรือการนำบทความที่น่าสนใจมาลงในกระดานสนทนา และสมาชิกคนอื่นๆ ก็จะแสดง

ความคิดเห็นตอบกลับต่อกระทู้ต่างๆ ซึ่งกระดานสนทนาดังกล่าวจะแบ่งตามความสนใจ โดยในงานวิจัยนี้ จะศึกษากระดานสนทนา (webboard) ใน www.eotoday.com/sexmustsay2004.php และ www.teenpath.net

กิจกรรมนอกเว็บไซต์

กิจกรรมที่จัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนแนวทางหรือเนื้อหาภายในเว็บไซต์ SEX MUST SAY, TEENPATH ที่ก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างวัยรุ่นที่เข้าร่วมกิจกรรมกับทีมงานผู้จัดทำซึ่งเป็นผู้จัดทำเว็บไซต์ด้วย เพื่อสร้างเครือข่ายของการกระจายความรู้เรื่องเพศ และเพื่อศึกษาถึงมุมมองและระดับความรู้ของวัยรุ่นที่มีต่อเรื่องเพศเพื่อนำไปพัฒนาเว็บไซต์ โดยในงานวิจัยนี้ หมายถึง ค่ายดิจิทัล SEX MUST SAY ประจำปี 2547 ของ www.eotoday.com/sexmustsay2004.php และค่าย ICTeen Camp – A Major Leader of Bangkok ของ www.teenpath.net

นโยบายสาธารณะ (public policy)

แนวทางปฏิบัติที่รัฐ ชุมชนหรือกลุ่มคนกำหนดขึ้นเพื่อประโยชน์ของประชาชน โดยในงานวิจัยนี้ หมายถึง แนวทางปฏิบัติที่กำหนดขึ้นโดยการร่วมมือจากองค์กรและกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างภูมิคุ้มกันเรื่องเพศแก่วัยรุ่นผ่านทางอินเทอร์เน็ต โดยองค์กรและกลุ่มบุคคลดังกล่าวประกอบด้วย

ภาครัฐ

สำนักคดีเทคโนโลยี และสารสนเทศ กรมสอบสวนคดีพิเศษ กระทรวงยุติธรรม (DSI)

ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (NECTEC)

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ภาคประชาสังคม

สื่อมวลชน

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ

มูลนิธิเว็บไซต์ไทยเพื่อการพัฒนา

ภาควิชาการ

สถาบันการศึกษาด้านนิเทศศาสตร์ วารสารศาสตร์

กลุ่มโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเพศศึกษา เช่น โรงเรียนสวนกุหลาบ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา

ภาคประชาชน

วัยรุ่นที่เข้ามาใช้เว็บไซต์ เข้าร่วมกิจกรรมนอกเว็บไซต์ และทำงานขยายผลต่อในโรงเรียนของตน ของ www.eotoday.com/sexmustsay2004.php และ www.teenpath.net

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงเนื้อหาและรูปแบบเรื่องเพศบนเว็บไซต์เพศศึกษา เพื่อเป็นแหล่งความรู้ที่ตอบสนองต่อการเรียนรู้เรื่องเพศของวัยรุ่นในอนาคต
2. ทราบถึงปัญหาและแนวทางแก้ไขเรื่องเพศของวัยรุ่นที่จะนำไปสู่การกำหนดนโยบายที่สามารถลดปัญหาเรื่องเพศของวัยรุ่นได้
3. เพื่อศึกษาถึงแนวทางการพัฒนาสื่ออินเทอร์เน็ตให้เป็นสื่อสร้างสรรค์ที่สำคัญในการให้ความรู้เรื่องเพศแก่วัยรุ่น